

Marquesa de Sade

Yukio Mishima

Versió
Konrad Zschiedrich

Direcció
Emilià Carilla

Una producció de Teatre Akadèmia · Eix49
Temporada 2013/2014

Equip artístic

Autor

Yukio Mishima

Versió

Konrad Zschiedrich

Direcció

Emilià Carilla

Repartiment

Reneé de Sade	Agnès Romeu
Madame de Montreuil	Muntsa Alcañiz
Madame de Saint-Fond	Àngels Bassas
Madame de Simiane	Andrea Montero
Anne-Prospere	Laura Fité
Charlotte	Enka Alonso

Disseny d'escenografia

Natàlia Aguirre i Anna Adrià

Disseny d'il·luminació

Tito Rueda

Disseny de vestuari

Romana Redlova

Realització de vestuari

Goretti Puente

Arranjaments musicals

Xavier Torras

Cap de producció

Jordi Robles

Cap de comunicació

Mireia Mora

Cap tècnic

Jaime Pons

Fotografia

Adolf Alcañiz

Original imatge cartell

Alfonso Alzamora

Agraïments

Alfonso Alzamora, Eva Fernández, Alejandra Ortiz, Jon Berrondo, Jaume Peracaula, La Forja del Vallès, Teatre Lliure, Institut del Teatre, Singermornings.

Dates

Estrena: 20 de setembre de 2013

Lloc: Teatre Akadèmia

En cartell: del 20 de setembre al 20 d'octubre de 2013

Horaris: De dimecres a dissabte a les 20.30h i diumenge a les 18.30

En motiu de les Festes de la Mercè, patrona de Barcelona:

Dilluns 23 a les 20.30h i dimarts 24 a les 18.30h, celebrarem funcions especials.

Dimecres 25 la companyia descansarà i no hi haurà funció.

Una producció de:

Amb el suport de:

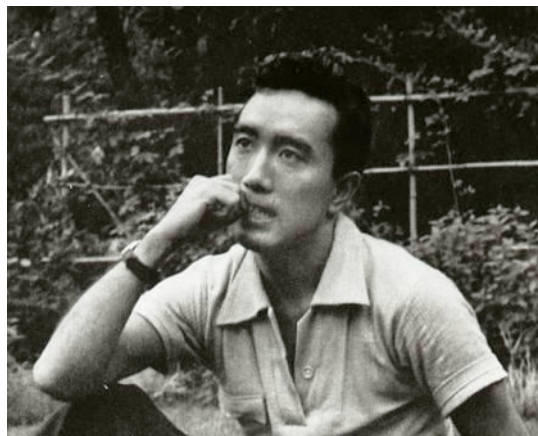
Mitjans col·laboradors:

Sobre l'autor

Yukio Mishima (1925-1970), escriptor i dramaturg japonès, és considerat un dels autors més importants de tota la història del Japó.

Procedent d'una família benestant amb aspiracions aristocràtiques, la seva personalitat es configura a l'ombra de la seva àvia Natsu que el separà de la seva família immediata durant anys i no li permetia practicar esports a l'aire lliure amb altres nens, mentre l'estimava perquè llegís i passés hores en soledat.

De salut fràgil, la tuberculosi li va impedir participar a la guerra, fet que Mishima va viure com una humiliació i un signe de debilitat.

Inicià la seva activitat literària amb dotze anys i no l'abandonà fins el dia de la seva mort. L'any 1948 publica la seva primera novel·la *Tozoku (Lladres)*, que el va situar en la generació d'escriptors de postguerra.

La seva següent obra, *Kamen no Kokuhaku (Confessions d'una màscara)*, el va catapultar a la fama amb només 24 anys. L'obra autobiogràfica relata la vida d'un jove amb homosexualitat latent que ha d'amagar-se darrere una màscara per encaixar a la societat que li ha tocat viure.

Després de la publicació de *Kamen no Kokuhaku*, Mishima deixa enrere la el jove que ha viscut dins el seu cap i amb una relació preferencial amb la mort. Intensifica la seva activitat física i es casa amb Yoko Sugiyama amb la qual van tenir dos fills.

L'any 1970, Mishima troba la mort a través del ritual *seppuku* després d'assaltar el quarter general de Tokio i dirigir-se als soldats, amb la pretensió d'inspirar-los per tal que duguessin a terme un cop d'Estat i retornessin a l'Emperador al seu lloc legítim.

L'acció de Mishima i els quatre Tatenokai que l'acompanyaven va ser un fracàs, que desembocà en el ritual tradicional que culminà amb la decapitació de Mishima assignada a Masakatsu Morita.

Espai i temps de La Marquesa de Sade

Primer acte

L'obra comença l'any 1772, tres mesos després de l'esdeveniment de Marsella: Sade ha dut a terme una de les seves orgies, amb noies i cantàrida. Dos dies més tard, elles el denuncien al fiscal del Rei.

El Tribunal d'Aix dicta una ordre de decapitació. Madame de Montreuil, demana ajuda a Madame de Sanit-Fond i Madame de Simiane perquè intercedeixin en favor del seu gendre.

Segon acte

1778, sis anys més tard.

Fa poc s'ha indultat de la pena al Marquès, que s'ha passat, pràcticament, els sis anys a la presó malgrat algunes escapades.

Però, Madame de Montreuil, ara contraria al seu possible alliberament, demana que es revisi la sentència i aconseguix que el tornin a empresonar.

Tercer acte

1790, nou mesos després de l'esclat de la Revolució Francesa.

Durant aquests dotze anys Sade ha seguit reclòs. És a punt de sortir de la presó.

He estat conscientment infidel a la realitat dels fets viscuts pels personatges històrics de l'obra. No he pretès escriure una obra històrica. Tres dels meus personatges pertanyen a la història, les altres tres són imaginàries.

Yukio Mishima

Una reflexió al voltant del text

René, La Marquesa de Sade, desitja desesperadament la llibertat del seu marit. Mare, germana i amigues seran les encarregades de teixir els fils i tocar les tecles que calen per alliberar-lo. Però en temps de Revolució no totes les ajudes són el que semblen i les màscares acostumen a caure.

Divuit anys més tard, quan el Terror i la Destrucció semblen possibles, quan el cel esdevé l'infern i l'infern es transmuta en cel... el Marquès de Sade és a punt de retornar a casa, al món, al futur que ha somniat per a nosaltres. Elles l'esperen... encara que no hi hagi futur.

És temps de matar.

Sé que aquest no és un pensament assenyat.

Però ja fa temps que vull matar.

No rebutjo aquesta època en la que m'ha tocat viure.

Probablement el millor temps en el que em podia tocar viure aquesta vida humana, fràgil, efímera, desesperada, despietada, hipòcrita, mentidera i, a voltes, llarga com un dia sense pa.

Però en el record més profund del meu cor necessito desesperadament creure que algú, com René de Sade, sabrà somniar, mirar més enllà i guiar-nos cap a un lloc ple de llum.

Fins i tot, als pitjors de nosaltres.

És el temps dels assassins.

Emilià Carilla, director de l'espectacle

Emilià Carilla, el director

Emilià Carilla neix a Barcelona on estudia a l'Institut del Teatre i es gradua l'any 1992 en l'especialitat d'interpretació. També cursa 3 anys d'estudi al Col·legi de Teatre amb Boris Rotenstein. Ha compaginat la seva activitat teatral en el món de la interpretació amb el de la direcció.

Com actor ha participat en **Bent**, de M. Sherman; **La Vida perdurable**, de N. Comadira; **Historia del zoo**, d' E. Albee; **L'Amant**, de H. Pinter i **En alta mar**, de Slawomir Mrozek, totes sota la direcció de Boris Rotenstein. **Nit de reis**, de W. Shakespeare, dirigit per H. Munné; **El Rei Joan**, de W. Shakespeare, dirigit per C. Bieito; **Filomena Marturano**, d'Eduardo de Filippo, dirigit per F. Rola; **Gust de mel**, de Shelag Delany, dirigit per L. Barba; **Falses Aparences** (espectacle sobre les *Precioses Ridicules* i el *Portiner Gelòs*), de Molière, dirigit per A.R.Simón i **L'enfonsament del Titànic**, de H.M. Enzesberger i **Electra**, de Sòfocles ambdues dirigides per K. Zschiedrich.

Com a director ha estrenat al 2011 **Prova**, de David Auburn al Teatre Principal de Palma i Paguera, una producció de TIC teatre, i l'espectacle musical de chanson francès **Je Ne Parle Pas François**, estrenada al Almeria Teatre de Barcelona i produïda per Teatre Akadèmia. Amb anterioritat a dirigit **Un manicomi a Goa**, de M. Sherman a la Sala M. Plans i al Versus Teatre. **Veritat o Mentida**, de V. Tur al Teatre Lliure. **La millor marihuana la fa la mama**, de Dario Fò, al Teatre Regina. **Entretenint el Sr. Sloane**, de J. Orton, al Teatre Artenbrut i **Jo em despullo**, d' Angela Jovè al Teatre Kaddish.

Les protagonistes

Muntsa Alcañiz és actriu i professora d'interpretació de l'Institut del Teatre. Com a fundadora del Teatre Lliure va participar en espectacles com **Les tres germanes** dirigida per Ll. Pascual, **La nit de les tríbades** i **Titus Andrònic** ambdues dirigides per F. Puigserver o **La cacatua verda** dirigida per P. Planella, entre d'altres.

Té una dilatada trajectòria com actriu que inclou, entre d'altres treballs com **Marat – Sade** de P. Weis, dirigida per P. Planella, **La senyora de Sade** de Y. Mishima, dirigida per J. Messalles, **Antígona** de S. Espriu, dirigida per J. Ollé, **Bodas de sangre** de García Lorca, dirigida per Antonio Calvo o **Gata sobre teulada de zinc calenta** de Tennessee Williams, dirigida per l'Àlex Rigola.

Premi ex-aequo de la crítica teatral de BCN temporada 1992-93 per la seva interpretació a **Dansa d'Agost**, de B. Fiel, direcció de Pere Planella. Premi Serra d'Or ex-aequo (1989) per **La gran imprecació davant de la muralla de la ciutat** de T. Dorts, direcció de Josep M. Mestres. Premi Margarida Xirgu d'interpretació 1985 per **Kean**, d'A. Dumas – J. P. Sartre, direcció de Josep Montanyès i per **Conversa a casa del matrimoni Von Stein**, sobre el senyor Von Goethe, absent; de P. Hacks, direcció de P. Planella.

Agnès Romeu és Llicenciada en Art Dramàtic per l'Institut del Teatre de Barcelona. Ha estudiat també la International Theatre Lab per Thaterschool Àmsterdam. S'ha format amb mestres de prestigi internacional com Juan Carlos Corazza (interpretació) o Montse Colomé (dansa).

Entre els seus treballs trobem diverses incursions televisives i cinematogràfiques com **Kubala**, **Moreno**, **Manchón**, **La Riera** o **Polònia**. Pel que fa a escenaris teatrals, ha participat en espectacles com **A por todas** dirigida per Isabel Díaz, **Història Gris** dirigida per Sílvia Ferrando o **The nymph Project** amb direcció de Lesya Starr, amb la qual va anar de gira a nivell internacional.

Àngels Bassas és Llicenciada en Art Dramàtic per l'Institut del Teatre de Barcelona.

Ha treballat en teatre amb directors com Calixto Bieito (**Don Carlos, El rei Lear, La vida es sueño, Amfitrió, El somni d'una nit d'estiu**), Ariel García Valdés (**La corona d'espines**), Ferran Madico (**Molt soroll per res, Bodas de sangre**), Manuel Dueso (**La presa**), Antonio Simón (**La senyoreta Júlia, Filoctetes**), Pep Antón Gómez (**Els hereus**), Fernando Bernués (**Carta d'una desconeguda**), Magda Puyo (**Mama Medea, T'estimaré infinit**), o Hasko Weber (**Terra Baixa**), amb les companyies Nacional de Teatre Clàssic, Cia. del Romea, Centre Dramàtic de Catalunya, Cia. del Teatre Lliure, Cia. del Tantarantana, Sala Beckett...

En cinema amb Ramon Termens, Manuel Gómez Pereira, Romà Guardiet, Whit Stillman... En televisió l'hem pogut veure en sèries com Temps de silenci, Nissaga, l'herència, Sitges, El cor de la ciutat, El comissari, L'internat o Lext. Ha estat Premi de la Crítica en dues ocasions pel seu treball en l'Amfitrió de Molière i en La senyoreta Júlia de Strindberg i també va guanyar un premi Max de millor actriu de repartiment per la seva interpretació en El rei Lear.

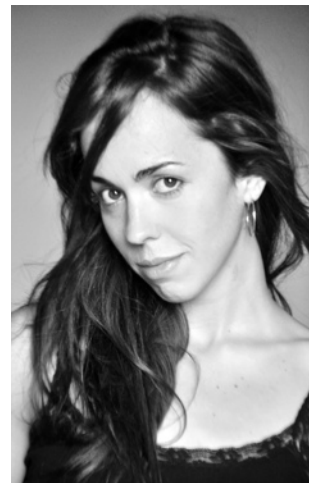
Andrea Montero és Llicenciada en Art Dramàtic per l'Institut del Teatre i Llicenciada en Doblatge per l'Escola Eòlia de Barcelona. S'ha format també en cant amb la Susana Domenech i l'Enrique Vargas, director artístic de Teatro de los sentidos.

Ha treballat en àmbits diversos: des de publicitat a cinema, passant per televisió i evidentment per escenaris teatrals.

Ha treballat sota la direcció de Joan Font (Cabalgata Expo 92, Mediterránea), Joan Ollé (De poble en poble, Así que pasen cinco años, L'hora en que res no sabíem els uns dels altres, Fedra, Seis personajes en busca de autor), Sergi Belbel (Rumors), Ramon Simó (Fuenteovejuna) o Carlota Subirós (Otelo).

Laura Fité és Llicenciada en Interpretació a l'Institut del Teatre de Barcelona i ha estudiat Cant amb la Sussanna Domènech. S'ha format també amb Carold Rosenfeld, Raimon Molins i Boris Rotenstein.

Entre els seus treballs trobem **Intruments per beure vents**, dirigida per Pasquale Bávaro, **Shakespeare per a executius**, dirigida per Pere Planella, **L'impostor**, dirigida per Frederic Roda, **Les tremendas aventuras de la capitana gazpacho** dirigida per Hugo Guzmán i **Història de tres amors** de Ricard Gázquez.

Enka Alonso és actriu i llicenciada en Filologia Hispànica. Al marge de la seva trajectòria com actriu professional, ha desenvolupat tasques pedagògiques com a professora d'iniciació al teatre.

Entre els seus treballs teatrals destaquen **La bella Dorotea** dirigida per Ernesto Filardi, **La vida es sueño** dirigida per Alicia Sánchez o **Lucrecia** dirigida per Sergi Marí.

Ha treballat, també, a la televisió balear i en diversos projectes de cinema català.

Teatre
AKADÈMIA

www.teatreakademia.cat
Buenos Aires, 47-49. Barcelona
934 951 447